

Pestszentimrei

Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
X. évfolyam 1. szám (82.) - 2013. január

Nagyböjt 2013 - keresztút-járás -

Templomunk 2012 nyarán megújult. A tetőzet, a falak, a világítás... Nem sok maradt hátra a felújításból, de ami várat még, az a templom szíve: a Szentély. E mellett az is feltűnhetett, hogy a templomi berendezés két lényeges spirituális tárgya nem került még vissza: a keresztúti stáció-sorozat és a nagyméretű Krisztus-feszület. A feszület restaurálás alatt van, és remélhetőleg a nagypénteki kereszthódolat liturgiáján előtte hódolhatunk. A stáció-sorozat szintén megújul, és most a napokban kerül vissza a templomba. Nem sok minden díszíti a templom falait, de Jézus szeretetének végső útja igen. Hirdeti a 14 stáció, hogy Krisztus ma is járja keresztútját az emberi nyomorúságban, és megfeszül az elkövetett bűnökben. Hív, hogy kezdődik a nagyböjt, meghív, hogy járjuk vele együtt a megváltás útját.

Keresztutat járni szép. Mindig is a kegyelem forrása volt, a lelki békessége, mert számunkra már nem a rettenet állo-

másai ezek, hanem a szenvedő szeretet lépései.

Keresztutat járni tanulni kell. Jézusnak is kellett: „Annak ellenére, hogy ő volt a Fiú, a szenvedésből engedelmességet tanult.” (Zsid 5,8) Sokak számára csak az idősebb kor hozza meg ennek megtanulását. Amikor jelentkeznek a fájdalmak, elmarad a világ sodrától az ember, és fogy az erő. Nem baj. A keresztút megvár.

Keresztutat járni egyszerű lélekkel lehet. Hétről-hétre ismétlődik, a stációk nem cserélődnek. Nem öltözik a kaleidoszkóp mindig-új alakjába. Van benne valami időtlenül változatlan. Persze igyekszünk változatosabbá tenni, elmélkedé-

sekkel színesíteni, de a lényeghez alig tudunk hozzátenni. Ezért is hangzik föl minden stációnál az imádságos felhívás kerete: „Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged. – Mert szent kereszted által megváltottad a világot”; és a végén: „Könyörülj rajtunk, Urunk! – Könyörülj rajtunk.” Nagyböjt minden péntekén ¼ 6-kor vár a Keresztút! *Márton atya*

Nagyböjti készüllet

Hamvazószerdán (febr. 13.) este 6 órakor mutatjuk be a szentmisét, amelyen a hamvazkodás szertartásával fejezzük ki készségünket a bűnbánatra és megújulásra. Vegyünk részt ezen minél többen, hogy személyes életünkben is hangsúlyt adjunk a nagyböjt kezdetének. Ne feledjük, hogy ez szigorú böjti nap. Az egyházi előírás szerint legfeljebb háromszori étkezéssel, egyszeri jóllakással és hústilalommal, de ennél markánsabb és egyénre szabottabb önmeztartást is érdemes vállalni. Ezzel kifejezzük, hogy testünk fölötti uralmunk edzésével lelki készségünket is meg akarjuk nyitni az áldozatos szeretetre.

NAGYBÖJTI LELKI PROGRAMOK

Nagyböjt péntekjein **keresztutat** járunk a templomban ¼ 6-kor.

Kerületi ifjúsági lelkigyakorlat 11-12. oszt. és egyetemisták részére február 22-24. között Tahiban.

A **betegek szentségét** szolgáltatók ki az időseknek és a betegeknek március 3-án vasárnap a reggeli 8-as és de. 10 órai szentmisék végén.

Plébániai felnőtt lelkigyakorlat március 15-17. között Péliföldszentkeresztben (ld. külön cikkben!)

Március 22-én este 6-tól **NABIT** (Nagyböjti Ifjúsági Találkozó) a kerületi ifjúság részvételével a Havannán.

Pásztorjáték 2012

Idén az advent olyan dús programokkal kecsegtetett, hogy meg voltam győződve: lehetetlen, hogy ott legyek idén is a pásztorjáték próbákon. Amikor furcsa dolog történt. Több minden felértékelte a szememben a családot, a szüleimet és testvéreimet, így mikor az elsős öcsém szóba hozta a pásztorjátékot, már nem volt kérdéses, hogy hajlandó vagyok-e idén is „rááldozni” az időmből. December 2-án vasárnap volt az első próba. Nem volt valami sok idő karácsonyig. A főpróbát is beleszámolva összesen 5 próba volt, de a gyerekek nagyon ügyesen helyt álltak. Ráadásul egy-egy próbán igen sokan hiányoztak. De próbáról próbára egyre jobban összeállt a misztériumjáték. Nagyon jó érzés volt látnom, hogy lényegesen megfrissült a szereplők nagyja. Persze érzékeljük mi ifi vezetők is, hogy mennyire nőnek ezek a gyermekek, de furcsa belegondolni, hogy tényleg mennyire múlik az idő. 5-6 évvel ezelőtt még mi szerepeltünk a pásztorjátékban. Öröm volt látni, hogy ezeket a gyermekeket megérintette valami abból a hangulatból, amit mi is örököltünk a nálunk nagyobbaktól, és hogy képesek voltunk ezt tovább adni.

Visszatérve az idei év pásztorjáték próbáira, mosolyogva emlékszem arra,

hogy milyen türelmesek voltak a gyerekek egy-egy jelenet között. Legalábbis ahhoz képest, ahogy mi viselkedhettünk kisebb korunkban, nagyban megnehezítve ezzel Márton atya akkori segítőinek

munkáját. Persze most is volt csendes kergetőzés a templomban, parókkakeresgélős játék (egy különleges kucsmát rejtettek el egymás elől), és persze a mini táncpróbákról nem is beszélve, ahol a koreográfia elsajátítása hihetetlenül gördülékenyen ment a táncosoknak. Személyes tapasztalatból mondom, mert most volt a szalagavatóm, amire a koreográfiát legalább két hónapba tellett elsajátítanunk. Bizton állíthatom, hogy mi, nagyobbak is büszkék lehetünk arra, amilyen türelemmel voltak egymás iránt a szereplők. A pásztorjáték karaktereitől is sokat tanulhattunk. A gyerekek többsége átszellemült, amikor ő került színre, hitelesen megjelenítve a Szent Családot, pásztorokat, angyalokat, Három királyokat és azok kísérőit. Beleértve a Kis Jézust, aki Isten igazi ajándéka nem csak a családjának, de nekünk is ezen az estén. A gyerekek szeretettel vettek körül az előadás előtt.

Többen is mondták (itt a családom véleményére gondolok elsősorban), hogy mennyire megható volt, hogy nem egy szereplő vállalt éneklést, furulyázást vagy táncot, amik akár külön kis produkcióknak is beillettek. Bemutatva,

hogy mennyi mindennel foglalkoznak és mennyi talentummal megáldott utód van közöttünk. Fontos, hogy megmaradjon ez a szokás, és később majd ezek a gyerkőcök is átadják a tradíciót az utánuk érkezőknek. Én csak biztatni tudom saját generációmat, hogy értékeljük közösen a kicsik lelkesedését és szánjuk rájuk az időt, mert megéri! Valamint ne felejtjük el ennek az ünnepnek az igazi üzenetét se: „Ma megnyílt az ég, és földre szállt a megígért Megváltó.”

Mervay Panka

Nyugdíjas Karácsony

December 27-re, csütörtök délelőtt 10 órára hívtak minket a kedves plébános Úr karácsonyozni, idén kivételesen ünnepi ebéd keretében. Húsnál többen érkezünk az ünnepre. Szépen megterített asztalok körül foglalhattunk helyet. A nagy terem sarkában egy karácsonyfa állt. Olyan díszekkel volt felékesítve, amiket a hittanosok és nyugdíjasok évek alatt készítettek. Lelkesen énekeltek egyik karácsonyi éneket a másik után. Régi délvidéki és erdélyi énekek is előkerültek. Plébános úr verset olvasott, meg egy kedves történetet. Mindenki mosolygott. Egy család, testvérek voltunk. Délben ügyes szakácsok finom gulyáslevest tálaltak föl. Csakugyan nagyon ízlett. Ezután jött a meglepetés.

Töltött káposztát kínált Csernátoniné Erzsike, ami erdélyi módra készült. Apró töltelékekkel volt tele a fazék. Fél napig hajtogatta, készítette. Sütemények és borok között lehetett válogatni. Nemcsak bejgli került elő, hanem sokféle finomság is. Közben elbeszélgettünk a családjainkról, az építkezésről és a terveinkről. A kedves plébános úr még filmvetítésről is gondoskodott végül. Nagyon szépen köszönjük ezt a kedves ünnepséget! Igazi élmény volt. Szeretettel várjuk ezután is a nyugdíjas testvéreket a nyugdíjas találkozókra! Minden második héten hétfőn délután 3-tól 5-ig tartjuk a plébániai nagyteremben. Érezzük jól magunkat, erősítsük a barátságunkat!

Szarvasné Marika

Felnőtt Lelkigyakorlat

2013. március 15-17. hétvégéjén (péntek-vasárnap) első alkalommal hirdetünk **plébániai felnőtt lelkigyakorlatot**. Eddig majd minden esztendőben sor került egy-egy adventi vagy nagybőjti lelkinapra, de több napos elvonulásra eddig nem merészkedtünk. Elérkezett az idő! A március 15-i pénteki munkaszüneti nap éppen kapóra jön azoknak is, akik dolgozó emberek, így

nem kell szabadnapot kivenniük. **A Hit Évében szeretettel hívom plébániánk felnőtt tagjait!** A helyszín **Péliföld-szentkereszten a Szalézi Lelkigyakorlatos Ház** lesz. Elhelyezkedés 2-4-6 ágyas fürdőszobás szobákban. Plébániánk támogatása miatt a lelkigyakorlat teljes költsége a résztvevők részéről csak 6.000.- Ft/fő. Jelentkezéseket a jelentkezés sorrendjében fogadjuk.

Hivatásos Hívók

Plébániánk a Hit Évében beszélgetéssorozatot indít kerületünk papjaival, lelkészeivel "Hivatásos hívók" címmel. Ezek az esteken a meghívottak hitükről, hivatásukról, lelki útjukról osztják meg tapasztalataikat. Az **első beszélgetés február 15-én**, pénteken az esti **sztentmise után 7 órától** lesz a plébánia tanácstermében. A meghívott vendég **Dr. Gábel Henrik** atya, a Pestszentlőrinci főplébánia plébánosa. Mindenkit szeretettel várunk!

A sorozat következő alkalmai:

Neruda Károly

szemere-telepi plébános: március 22.

Czap Zsolt

pesterzsébeti plébános: április 19.

Király Attila

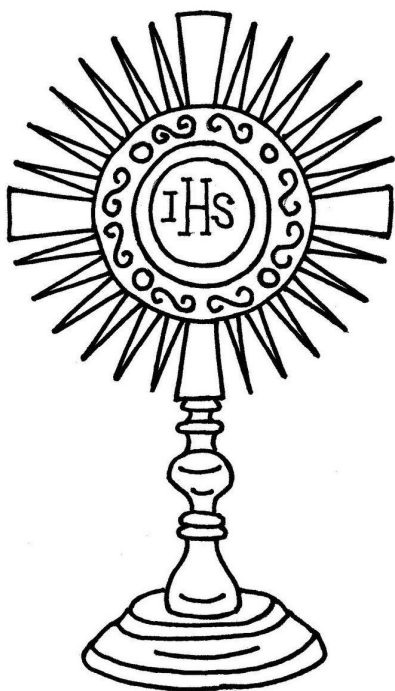
soroksár-újtelepi plébános: május 17.

Szilveszteri szentségimádás

Nem tudtam, hogy szilveszter este a templomban szentségimádás lesz. Más-hogy terveztem a szilveszter estémet. Kicsit csendesen, egyedül, lelki olvasmánnyal. A misén kihirdették, hogy fél tízkor szentségimádást tartanak. A templomból kifelé menet egyik ismerősöm kedvesen rám mosolygott és megkérdezte: „Ugye, te is jössz?” Gondolkoztam hazafelé, hogy mivel év vége van, kis

számvetésre, elvonulásra alkalmat kéne teremteni. Az imában nagy segítséget jelent, ha megszentelt helyen végezzük. Az olyan szakrális hely, mint a templom, erre pont alkalmas.

A szentségimádás lényegét eddig igazán nem értettem. Tartalmilag nem tudtam megragadni. Egyik ilyen alkalommal kérdeztem a mellettem ülőt, hogy

mit kell ilyenkor csinálni. Azt válaszolta, hogy imádkozni kell. Túl hosszúnak találtam, hogy ez idő alatt végig imádkozzam, elvesztegetett időnek tartottam, ahol semmi sem történik... Ez próbára tette türelmemet. Unalmasnak, üresnek tűnt. Vagy talán ezt el kellene viselnem? Valahogyan érzem, Isten megtalálása után vágyakozom. Amikor a szentségimádásra megérkeztem, láttam, hogy családias, bensőséges összejövetelünk lesz. A szentély meghitt karácsonyi fénye fogadott. Ahogy ilyenkor szoktunk, félkörívben foglaltak helyet a már megérkezettek. Nem tudom, miért segíti a lelki megnyílást a körben ülés, de segíti. Leültem én is a többiek közé. Az

utca zajából belépve jó ez a csönd. Kicsit „meg kell, érkezzem”!

Először felveszem a lelki kapcsolatot a hellyel. Eszembe jutnak a szép hangulatú hajnali rorate misék, az orgonajátékok, az Úr Jézus várásáról szóló énekek. Érzem a betlehemi jászol közelségét... Lelkemben felidéződnek az adventi misék kedves mesejátékai, amelyeket ezen a helyen gyerekek adtak elő szeretetről és jóságról. Tehát a templom olyan hely, ahol felemelhetjük lelkünket Istenhez, és visszavonulhatok, ha nyugalomra és magányra van szükségem.

Ezek után felveszem a szeretetkapcsolatot a csoport tagjaival. Mit is jelentenek nekem ezek az emberek...? Gyakran találkozom velük... Márton atyára néztem, vele kezdődött a sor. Láttam, „más világban jár”: vagy mélyen önmagában vagy magasan: a mennyben... Ő a mosoly, a tanítás közvetítője. Tanító, biztató szavakkal lát el naponta. A rorate miséken bensőséges módon vitt minket közel a Megváltó születésének örömezenetéhez. A következő társunk általában hosszas, kitartó imádkozásaival megerősítést ad az elkötelezett hitre. Mellette ülő kedves társunk az, akinek tolmácsolásában minden nap halljuk a Szent Írás szép történeteit. Baráti beszélgetések emléke fűz hozzá. Az őt követő szeretett társunk a helyi közösségben végzett áldozatos munkájával és templomi szolgálataival nagy részt vállal a gyülekezet építésében. Most is szép énekével és imádságával szolgálja Istent. Még sorolhatnánk a többieket is. Mindenki személye gazdagítja a lelki közösséget. Miért is gondoltam végig mindezeket? Mert megérkezve a szilveszteri petárdák zajából és a magam ügyes-bajos dolgaiból nem éreztem ihletet az imádságra. Ezek-

nek az embereknek az imádságos légköre viszont engem is lassan áthatott. Jó, ha közösségben folytatjuk az imádkozást. Könnyebb a figyelemösszpontosí-

tás, ha közösen imádkozunk. A másik buzgalma bennünket is imádságra készítet. Először hosszan magunkban imádkoztunk... A csend közel hoz egymáshoz és megtapasztaltatja belső egységünket. Később hangos, egyéni imádságokkal folytattuk. A megosztott öröm, hála, köszönet, bajok, problémák közelebb hozzák egymáshoz szíveinket. Aztán közös taizéi énekekre váltottunk. Eljött a szentségimádás ideje a lelkemben. Figyelmem az oltáriszentségre összpontosult. Hogyan is képzeljem el, hogy az oltáriszentségben az Úr Jézus Krisztus jelenik meg? Nézem a szimbólum tárgyi formáját... Egy szépen kinyílt margarétavirág vagy egy sugárzó nap? Ha sugárzó nap, akkor most van itt az ideje az Isten jelenléte fényében való „napozásnak”, lelki felüdülésnek. Hogyan is tegyem ezt? A materiális világban mindent alak-

hoz kötünk. Felidéztem életem örömpillanatait. Örömet érzek, ha valakit szeretek és a szemébe nézek. Ha egy szép virágban gyönyörködöm, nem szólok semmit, csak megállok és csodálom szépségét. Eszembe jut a kutyám örömtánca, amikor hazaérkezem, és csak nézzük egymást szeretettel, vagy a gyermekem, amikor hosszú útról hazaérkezik, és megöleljük egymást. Ilyenkor nem hiányzik a szó. Ez a szótlan és elmélyült öröm csak akkor jön létre, ha valakivel érzelmi kapcsolatban állunk. Építenünk kell az érzelmi szívkapcsolatunkat egymással és a jó Istennel is. Ez csak találkozások, együttlétek és beszélgetések által jön létre. A szentségimádás tehát azt jelenti, hogy imádom a jó Istent, és szeretek a közelében lenni. Nem szólok egy szót sem, csak nézem, és örömmel tölt el ez az együttlét, mert ismerem a szimbólum által megjelenített valóságos Jézust. Évek óta tanulmányozom a Szentírást, a történetek által folyamatosan ismerem meg jellemét, tulajdonságait, szívét, lelkét. Misékre járok, imádkozom és gyakorlom a hétköznapi életet, azaz: megpróbálom magamba építeni a Jézusi jellemet. Cikkem zárásaképp az alábbi ígét idézem: „Csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a földön.” (Zsolt 46,11)

Tóth Etelka

A tavasz közeledtével újra indulnak az év közbeni hittanos táborok!

Felsősök minitábora (5-9. oszt.):
Április 12-14.

**Márianosztrai Gyalogos Ifjúsági
Zarándoklat:** Április 26-28.

Alsósök minitábora: Május 3-5.

Írjátok be naptárotokba! Várunk!

Tanúságtétel

A januári házaspár hittan házigazdái Benkő Andi és Gábor voltak, akik a családi életben a hitre nevelésről beszéltek. Ekkor osztották meg megrendítő tanúságtételüket:

„...és akkor majd jól fogsz látni...”

(Mt 7,1-5)

Az utóbbi hónapok bővebb története: Korábban beszámoltam legutóbbi gyermekvállalásunk indító gondolatáról: „Az egész élet szolgálat.” A terhességi teszt először negatív eredményt adott, nem akartam elhinni, vettem egy újabbat még azon a napon. Az pozitív lett. Furcsa kezdet: igen is, meg nem is? Gábor ötlete volt, ne közöljük a terhességet, ráérünk karácsony után. Én csodálkoztam, miért ne osszuk meg örömünket másokkal, de nem szóltunk. Rettegtem a hírt közölni szüleimmel és keresztanyámmal; mit fognak szólni, mit vágnak a fejemhez megint, teljes érzelmi intelligencia hiányában, mint legutóbbi hatodik gyermekünkénél, az átkozódást súrolva. Nyomottan teltek a hetek, mintha valami megfosztott volna az örömtől, nem úgy, mint a többi terhességnél. Karácsony előtt Gábor egy fogyatékos intézetben bábozott, este pedig beszámolt az élményeiről: aranyos, szeretetüket kifejező gyerekek között járt. Matyi megkérdezte, hogy ugye nem azért mondja ezeket, mert valami baj van a babával. Szíven ütött a kérdése, levegőt alig kaptam. (Mint utóbb megbeszéltük, Gábor is hasonlót élt át) Másnap mentem a 12 hetes Down-szindróma szűrésre. Kilencvenöt százalékban biztos voltam benne, hogy rossz lesz az eredmény. Nem is csodálkoztam, amikor másnap közölte az orvos, hogy magasabb az érték a normálisnál. A következő másfél nap alatt

többször is átsuhant az abortusz gondolata. Biztos, hogy ezt végig akarom csinálni? Milyen felelőtlenek voltunk, mennyi időnk marad a többi gyermekre, mit szólnak a rokonok, az ismerősök? Eddig sem voltunk teljesen normálisak...

„Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek!” Lám, milyen könnyen mondtam ítéletet mások felett, ha nem úgy gondolkodtak az abortuszról, mint én. Ha az ember olyan dolgokról beszél, amit nem élt át, nem tudja, mit beszél. Életre szóló, megszegyenítő tanítás és intés volt ez számomra az Istentől. Égetett a gondolat, hogy egy abortusszal mit közvélténe a családom felé. Ha valami baleset következtében fogyatékosá válnak, őket is eltávolítom, eldobom? Képes vagyok-e a végsőig történő önátadásra, vagy fontosabb a komfortérzetem? Hol lesz az erő, kitartás, helyállás, hűség, Isten akaratának követése? Másfél napig háborgott bennem minden. Egy nyugodt negyedórában a Népligeti felüljáró alatt újra agyamba tódultak a gondolatok. Felelőtlenség volt belekez-

deni ebbe a terhességbe. Honnan is jött ez az ötlet? Akkor, ahogy visszafelé pörgettem az eseményeket, jutottak eszembe Kozma Imre atya szavai a tavalyi lelkinapról: „Az egész élet szolgálat.”

Ezekre a gondolatokra mondtam igent, nem statisztikai adatokra, valószínűség-számításokra. Most éreztem, hogy másodszor is szíven üt valami. Ettől a pillanattól éreztem, hogy Isten „A” tervében vagyok, amit a legjobbnak készített, amiben lennem kell, amiben a helyemen vagyok. Eltűnt belőlem a félelem, és szilárdnak éreztem magam. A következő két hétben megmaradt azért a nyomott hangulatom. Gábornak mondtam, találjunk ki nevet a babának. Halogattam a terhes ruhák előkészítését, elkezdtem egy kórházi táska összepakolását. Talán megéreztem, hogy január 6-án, vasárnap minden előzmény nélkül elfolyt a magzatvíz, és a gyermek is azonnal eltávozott belőlem. A tenyerembe vettem, nem élt. Megcsodáltuk pici ujjait, csukott szemét, megállapítottuk, hogy valószínűleg fiú.

Temetésre nem volt erőnk. Az Anatómiai Intézetbe vittük tudományos célra, azzal a kéréssel, hogy maradjon egyben.

Isten nem próbál meg erőnk fölött. Úgy látszik, nekünk csak ennyi erőnk van. Én igent mondtam, Isten nemet, most szomorú vagyok és felszabadult.

Benkő Andi

Ebédosztás rászorulóknak

A családközösségünkkel, barátainkkal, immár 5. alkalommal főztünk meleg ételt saját költségvetésből a hajléktalanknak, rászorulóknak a helyi katolikus templom kertjében. Nekünk ez sok lelkesedést, örömet jelentett, családonként vállalható összeggel. Adni jó, de tényleg jó! Sokan hosszú napok óta nem ettek meleg ételt, ebben a hidegben ez megváltás. Amíg várakozni kellett az osztásra, gyermekeink hatalmas lelkesedéssel forró teát osztogattak. Jó látni,

hogy a sok előkészülettel, zöldség-pucolással, hajnali krumpli tisztítással, csipetke-készítéssel, ha csak nagyon rövid időre is, de piciny melegséget adhatunk. Sok mindenben van még mit finomítanunk, még nem vagyunk profik. Az időpontokra változó a létszám, aki elérkezik, az alkalmanként 70-150 főt jelent, akik közül sokan társaiknak, a családnak is visznek dobozokban, ételhordókban. Amíg mi az ételosztásnál segítettünk, a Mária Rádió riportere, Pintér Tamás a gyermekeinket faggatta a nap eseményéről a cserkészház melegében. Mikor benéztünk, meghitt csendben, őszintén válaszolgattak, komolyan vették a riportot. Számunkra is meglepően jól tájékozottan látják a világot a kis kincseink. Majd ezt követően lelkesen segítettek azoknak, akik az összegyűjtött ruhák közt keresték a meleg öltözékeket. Külön köszönet a Plébániának, hogy támogatásával most első ízben mobil mosdó is rendelkezésre állt a rászorulóknak részére.

László Gábor

Egyházközségünk krónikájából

Idén is folytatva a hagyományt, az adventi vasárnapok 10-es miséin családok és gyermekek adtak elő evangéliumi üzenetű történeteket, mesejátékokat. Köszönjük lelkes készületüket és Csernyus Zsuzsának a szervezést.

Dec. 19-én a Kastélydombi iskola, dec. 20-án pedig a Táncsics iskola tartotta iskolai karácsonyi ünnepségét templomunkban.

Dec. 21-én péntek délután néhány lelkes szülővel és gyermekkel ismét kimentünk standot állítani az imrei vasúti átjáróhoz, hogy forró teával, igekártyával és néhány kedves hívó szóval köszöntsük a járóelőket.

Dec. 28-án Márton atya először tartott szentmisét az Alacskai úti új Idősek Otthona imatermében.

Szent Család vasárnapján a 10 órás szentmise keretében áldottuk meg a jelenlévő családokat.

Január 19-én plébániánkról hárman (Márton atya, Hős Csaba és Márton Krisztina) vettek részt a missziós célú „Alfa-kurzus” munkatárs-képzési napján.

Imaszándékok

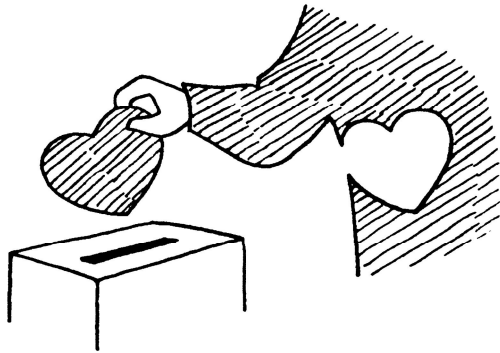
A tavalyi esztendőben került ki a templom ingyenes asztalára az a kis fehér ládika, amibe egy cédulán bárki bedobhatja az imaszándékait, imakéréseit. Ezeket a kéréseket minden vasárnap a 10 órás szentmisén egy család viszi ki az oltárhoz felajánlásra, ahol Márton atya az adományokkal együtt felajánlja. A mise végén pedig a kijáratnál ki-kijáratból húzhat belőle, hogy a hét folyamán arra a szándékra imádkozzon. Az alábbi tanúságtétel ennek egy gyümölcséről szól.

Négyrét hajtott fénymásolat pottyant ki a postaládamból, rajta egy Mária kép, mellette egy ima. Ám az ima alján ott áll a fenyegetés: ezt a lapot le kell másolnom, és továbbadni valahány embernek, ha nem teszem, szerencsétlenségek fognak érni. És sorakoznak is a példák mindenféle argentin háziasszonyokról meg

amerikai munkásokról, akik megszakították az imaláncot, és jaj lett nekik. Ha viszont híven követem az utasításokat, garantáltan csupa jó fog történni velem. Bosszankodtam, mint mindig, ha a meggyőzhetetlen emberi butaságba ütközöm: most mit tegyek a papírral? Kidobni nincs szívem, mégiscsak a Madonna képe van rajta, azóta is itt hever az asztalon, pakolgom ide-oda minden rendrakásnál. De a bosszúságnál nagyobb volt a szomorúságom. Gyöngyök hullottak a disznók elé, az ima, a mennyei Atyával való személyes beszélgetés, ócska babonává silányult. Mintha egy pénzbedobó automata lenne: felül bedobom az imát, alul meg kijön az, amit kérek. Hányszor hánytorgatják fel a hitetlenek, ha valami tragédiát látnak, hogy hol van az Isten, miért engedi a bajt? Miért nem hallgatja meg az imákat, ha már a Bibliában is megígérte, hogy „Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kérik, megkapják mennyei Atyámtól.” (Mt 18,19) Bizony, ha hiábavalónak látszik az ima, az előbbutóbb a hit próbája lesz, hát még ha egy kisgyerekért könyörgünk.

Vera öt éves volt, amikor először meg kellett műteni, mert már alig hallott. Nem volt súlyos az ok, ami bezárta előtte a hangokat, mégis hosszú időn keresztül nem sikerült helyrehozni. Az első műtétet követte a második majd a harmadik, teltek a hónapok, ő meg egyre rosszabbul és kevesebbet beszélt, megérteni pedig csak annyit értett a világból, amit szájról olvasva meg tudott fejteni. Hétről hétre egyre elkeseredettebben írtam a kicsi cédulákat, és dobtam be az imaszándékos dobozba. A műszerek szeptemberre végre azt mutatták, hogy minden rendben, de ő továbbra is ugyanolyan nehezen értette, amit mondtunk

neki. Már másfél éve kínlódtunk, amikor egy december eleji délutánon egyszer csak hibátlanul mondta vissza a logopédiai feladat szavait.

Vízkereszt ünnepén a 10-es mise végén hátul álltam, kezemben az imaszándékokkal teli kosárral. A két idős asszony egymásba karolva, lassan indult hazafelé, és már messziről látszott, mennyire örülnek, hogy elvehetnek egyet a papírdarabkák közül. Imaszándékok - nyújtom feléjük a kosarat mosolyogva. Kedvesem - mondja az egyik asszony -, nem tudja, mi van azzal a kislánnyal, Veronikával? Nyár óta mindig imádkozom azért, hogy halljon.

A babonás imaláncot megszakítottam, és a közösség egymás terhére hordozó imáira bízom magam. Vera meggyógyult.

Bakó Dóra

Családközösségeink

Kedves Testvérek! Pár sorban a januári családközis alkalmunkat szeretném megosztani veletek. Ezen az estén egy közös imádkozásra került sor. Nem volt téma, sem megosztó kör, ezt az estét most egyedül az imának szenteltük. A bevezető ének és vers után csendben hívtuk a Szentlelket. A 2012-es év örömeit és fájdalmait vettük számba, ki-ki a maga életében és adtuk érte hálát. Ez úgy történt, hogy az est gazdái egy nagy

lapra kinyomtatták a 2012 számjegyeit. Majd egyik oldalra kalászt ábrázoló kis képecskéket raktak (=örömök), a másikkalra könnyecskéket (=fájdalmak). Majd ahogy mindenki számba vette élete eseményeit, vett egy képecskét és felragasztotta a számokra: egy örömért egy kalászt, egy fájdalomért egy könnyecsképet. Az elkészült "képet" csatolom. Szép lett, mert a sajátunkká vált teljesen. Olyan jó volt az Úr elé lerakni, neki szavakkal kimondani mindazt, amivel megajándékozott vagy amivel könnyeket okozott az évben. S olyan jó volt megérezni azt, hogy az egyéni hálaadások végül egy közösségi hálaadássá váltak az Úr előtt.

Szeretettel osztottam meg, s ugyanígy szeretettel és örömmel fogadjuk a többi családközösségek tudósításait is...

Mustármag családközösség

Lelkiéletre hangolva (4.)

Mostani cikkünkben a liturgia bűnbánati részét folytatjuk és a Dicsőségen át, elérkezünk a szentmise kezdő könyörgéséhez. A bűnbánati liturgia három imaszöveget használ: Az első a klasszikus „Gyónom a mindenható Istennek...” kezdetű (*Confiteor*), a második szintén gyakrabban használatos, párbeszéd formula: „Urunk, Istenünk, Könyörülj rajtunk! - Mert vétkeztünk ellened. Urunk mutasd meg nekünk irgalmasságodat! - És add meg nekünk az üdvösséget.” A harmadik a ritkábban használt: „Jézus Krisztus, téged elküldött az Atya,

hogy gyógyítsd a töredelmes szívűeket.
 - Uram irgalmazz! Jézus Krisztus, te eljöttél, hogy magadhoz hívd a bűnösöket.
 - Krisztus kegyelmezz! Jézus Krisztus, te az Atya jobbán ülsz, hogy közbenjárj értünk. - Uram irgalmazz!” Mindhárom végén a pap könyörög bűneink bocsánatáért (Irgalmazzon nekünk...), amely nem helyettesíti a szentségi feloldozást. Ezt követi a Kyrie (Uram, irgalmazz...) énekelve vagy mondva, mellyel lezárul a bűnbánati rész. Kyrie nincs a harmadik imaforma után, mert az már magában foglalja azt. Ez után következik a Gloria (Dicsőség). Ez a VI. századtól tűnik fel a misében, de csak karácsony éjszakáján énekeltek, majd püspöki miséken, de akkor is csak a püspök énekelhette, a XII. századtól használja a liturgia. A Gloria összekapcsolódik a Kyriével: rászorulunk a megváltásra, ugyanakkor tudjuk, hogy megváltottak vagyunk, ezért adunk boldogan hálát. Dicsérjük Istent, mert irgalmat gyakorol felettünk, dicséretet és hálát zengünk neki mindazért a jóért, amit velünk tett. Dicsőséget vasárnapokon és ünnepnapokon éneklünk. Adventben és nagyböjtben elhagyjuk, kivéve akkor, ha erre az időszakra főünnep esik. A Dicsőség első része az Atyáról szól, a második a Fiúról, és a zárása a Szentháromságról. Mivel ez ünnepi himnuszunk, fontos hogy emelkedett lelkülettel, örömmel énekeljük. A bevezető szertartás befejezéseként és egyben az igeliturgiába történő átvezetésként hangzik el a szentmise kezdő könyörgése, a Collecta (*a latin gyűjt szóból*). Ez a nép kéréseit foglalja össze, melyet a pap terjeszt az Isten elé. Imádságra szólítja a közösséget a „Könyörögjünk” kifejezéssel. A könyörgés szerkezete a következő: Megszólítás (pl.: Istenünk); A kérés megokolása, az ünne-

pelt titokra való hivatkozás (pl.: megadtad nekünk Karácsony ünnepét); A kérés előterjesztése (pl.: kérünk, segíts ehhez méltóan élnünk); Záradék: Jézus Krisztusra hivatkozik és a teljes Szentháromságot említi (pl.: A mi Urunk, Jézus Krisztus a te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön örökké). Kérésünk, imánk Jézus Krisztuson keresztül juthat el az Atyához, senki sem juthat az Atyához, csak általa. Erre a hívek Ámen-t felelnek. Ez után veszi kezdetét az Ige liturgiája.
J. Marcsi

A Rózsafüzér Társulat 2012. évi beszámolója

Istennek hála jelenleg 69 aktív tagunk van 3 bokorban. Néhányan betegségük miatt otthonukból vesznek részt az imaközösségben. Az adományokból az év során 66 misét mondattunk a Társulat élő és elhunyt tagjaiért. Szeretettel várjuk új tagok jelentkezését!

Testvéri szeretettel, *Petróczy Panni*
 Tel.: 06.1/292-5246

Plébániánk honlapcíme:
www.pestszentimre.plebania.hu
 Hírek, fényképgalériák és ismertető!

Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sek-

restyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
**Pestszentimrei Római Katolikus
 Plébánia**
10103881-45238100-01000004

Urnatemető

Urnatemetőnkben urnahelyeket lehet váltani 10 ill. 25 évre. A családi urnahelyek megváltása el nem évülő!

Az urnafülkék megváltási árai:

Férőhely urnák száma	25 évre Ft, ÁFÁ-val	10 évre Ft, ÁFÁ-val
1	165.000.-	82.500.-
2	270.000.-	135.000.-
3	330.000.-	165.000.-
4	420.000.-	210.000.-
5-6	100.000.-	50.000.-
Családi urnahely örökmegváltásra!		1.000.000.-

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznapi: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 8-ig).

Első vasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkalmazási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

2012/2013-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra vagy Csütörtök ½ 5 óra
Óvodások (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Szerda ½ 5 óra
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Hétfő ½ 6 óra
4. osztály	Kedd 6 óra
5. osztály	Szerda ½ 5 óra
6-7. osztály	Kedd ½ 6 óra
8-10. osztály (Kisifi)	Csütörtök 6 óra
11. o.-tól és egyetem (Nagyifi)	Szerda ½ 7 óra
Házassági hittan	hónap 2. péntek ½ 9
Felnőtt Katekézis	Kedd ½ 8 óra (páratlan hetekben)
Felnőtt Bibliaóra	Kedd ½ 8 óra (páros hetekben)
Nyugdíjas Klub	Hétfő 3 óra (páros hetekben)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem. **A hittan csoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.**

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.
 Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu